

Ούεστραλία	950	α	α
Βοσνία	1,000	α	α
Σαξωνία	75	α	α
Ισπανία και Άστουρ.	500	α	α
Ρωσία	250	α	α

Ὡστε ἡ Ἀμερικὴ ἐμπεριέχει ἀνθρακώδη γῆν μυριάκις ἀνωτέρην τῆς Εὐρώπης, καὶ κατ' ἀναλογίαν ἐν τετραγωνικὸν χιλιόμετρον γαιανθρακικοῦ ἐδάφους ἐπὶ 15 τετραγων. χιλιομέτρων ἐπιφάνειας. Ἴδου δὲ καὶ ἡ κατ' ἔτος ἐξορυττομένη ποσότης.

Ἐν Ἀγγλίᾳ	65,000,000.	τόνων
Ἀμερικῇ	9,000,000	»
Βελγίῳ	5 000,000	»
Γαλλίᾳ	4,000,000	»

Ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας ἐργάζονται συνήθως 230,000 ἐργάται. Τὸ 1856 ἔτος συνέβησαν 801 δυστυχήματα, καθ' ἃ ἐφονεύθησαν 1027 ἄνθρωποι. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἐξωρίχθησαν 66 1/2 ἑκατομμυρίων τόνων γαιάνθρακες. Ὡστε ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἀναλογία τῶν φονευθέντων, ὡς μὲν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργαζομένων ἐνός ἐπὶ 224. Ὡς δὲ πρὸς τὸ ἐξορυχθέν ποσὸν τῶν γαιανθράκων ἐνός φονευθέντος ἐπὶ 64,751, τόνων. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1857 συνέβησαν 760 δυστυχήματα καθ' ἃ ἐφονεύθησαν 1119 ἄνθρωποι. Τὸ δὲ ποσὸν τῶν ἐξορυχθέντων γαιανθράκων ἀνέβη ἕως 68 ἑκατομμύρια τόνων, ὡστε ἡ ἀναλογία τῶν φονευθέντων ὡς πρὸς τοὺς ἐξορυχθέντας γαιάνθρακας ἔχει ὡς 1, πρὸς 60,766 τόνους.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑ. Ὁ Κ. Α. Βεριγγὺς παρουσίασεν ἐν τῇ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1859 συνεδριάσει τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν πίνακα μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων, ἃς ἔκαμε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ κατὰ τὸν λήξαντα Αὐγούστου παρουσιασθέντος βορείου σέλατος. Ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων ἐξάγεται ὅτι διαρκούντος τοῦ βορείου σέλατος ἠλεκτρικὴ τῆς ἀτμοσφίρας κατάστασις ἦτο μεγαλητέρα τὰς νύκτας ἢ τὰς ἡμέρας, ἡ δὲ παύσις τοῦ ὄζοντος (ozone) ὑπῆρξεν ἡ ἀκόλουθος:

Αὐγούστος	Αὐγὴ ἐσπέρα
Ἀπὸ τῆς 4 μέχρι 10. ν. ἐ.	64,0 55,0
10 16	87,0 59,0
16 22	82,0 60,0
22 28	65,0 55,0
28 2 76. ν. ἐ.	97,0 64,0
2 8	81,0 58,0

I. ΔΕΚΗΓΑΛΛΑΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περαιωθείσης τῆς ἱστορίας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, διαδέχεται αὐτὴν ἡ Θεοδώρα Φραντζῆ, ἡ ἡρωὶς τῆς Κωνσταντινουπόλεως (*). Τῆς ἱστορικῆς

ταύτης μυθογραφίας δημοσιευθείσης ἀγγλιστὶ πρὸ δύο περίπου ἐτῶν, συγγραφεὺς εἶναι ὁ αἰδέσιμος Κ. Μ. Neale, ὅστις ἐγράψε τόμους ὀλοκλήρους περὶ τῆς ὀρθοδόξου ἐλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ ἰδίως τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καταδεικνύων πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν ἀρχαιότητα τῶν παραδόσεων τῆς ἐκκλησίας ταύτης.

Καὶ ἐκ τούτων τῶν συγγραμμάτων ὡς καὶ ἐκ τῆς Θεοδώρας Φραντζῆ φαίνεται ὅτι ὁ σοφὸς Ἄγγλος ἐμελέτησε τὰ τῆς ἡμετέρας μέσης ἱστορίας. Ἡ Θεοδώρα περιέχει σκηνὰς εἰκονίζουσας ἦθη καὶ ἔθιμα βυζαντινὰ καὶ περιπετείας ἀξίας τῆς περιεργείας τοῦ Ἑλλήνος ἀναγνώστου· εἶναι πραγματεία ἱστορικὴ τὴν ὁποίαν ὁ συγγραφεὺς ἐξύρανε μετὰ μύθου ἵνα καταστήτῃ μᾶλλον ἐπαγωγόν. Ὁ τρόπος οὗτος, γενόμενος πρὸ τινῶν ἐτῶν δεκτῶς ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ἐκαρποφόρησε, διότι καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἀνέγνωμεν πολλοὺς ὁμολογοῦντας ὅτι πλείστα τῶν κατὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ἐμαθόν ἐκ τῶν τοιούτων συγγραμμάτων τοῦ Δισκρέπ, καὶ Δουμά, καὶ ἄλλων.

Ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἡμεῖς τὸν *Αὐθέντην* τοῦ Μωρέως, τοῦ Κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ, τὸν *Ριέρζην* τοῦ Βούλουερ, τὸν *Κορητὸν* καὶ τὴν *Κώσταλ* τοῦ Βελμάρ, τὰ *Χρονικὰ Καρόλου* τοῦ Θ. τῆς Μερμέ, καὶ ἄλλα.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τὸ διεξοδικώτερον παραταθείσα, πολλοὺς τῶν ἀναγνωστῶν ἐστενοχώρησεν· ἀλλὰ θέλουσιν, ἐλπίζομεν, ἀξιῶσαι ἡμᾶς συγγνώμης ἐὰν ἐνθυμηθῶσιν ὅτι τὸ κλασικὸν τοῦτο ἔργον, εἰς μετάφρασιν καὶ τύπωσιν τοῦ ὁποίου ἐδαπανήθησαν πλέον τῶν ἐπτὰ χιλιάδων δραχμῶν, ἦτο εἰμὴ ἀδύνατον, τοῦλάχιστον δυσκολώτατον νὰ πλουτίσῃ τὴν ἡμετέραν φιλολογίαν ἀνευ τοῦ περιοδικοῦ τούτου τρόπου.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

—οο—

Δὲν ἀνταλλάσσω τὸν χρυσόν

Καὶ τὴν ἀπλὴν μου λύραν

Μὲ τὸν ἀμέτρητον χρυσόν

Καὶ μεγαλείων μοῖραν.

Διότι πλοῦτον ἔχω τὴν ἀνθρῶν φιλύραν

Καὶ μόνον μεγαλεῖον τὴν ταπεινὴν μου θύραν.

—ο—

Δὲν ἀνταλλάσσω μὲ ψυχρὸν

Τῶν μεγιστάνων δεῖπνον

Τὸν ἄρτον μου τὸν πεινιχρὸν

Καὶ τὸν γλυκὸν μου ὕπνον,

Ἐπὶ τὴν δραστῆραν σκιάν πλατάνων πυκνοφύλλων

Καὶ τὴν ὄρειαν μουσικὴν τῶν νυκτιλάων γρύλλων.

—ο—

Στοᾶς δὲν θέλω κρυερὰς

Μὲ σκύλους μαρμαρίνους,

Ἄλλὰ κοιλάδας σκιερὰς

Μὲ καταλεύκουσ κρῖνους

Καὶ μὲ πηγὰς βαθείας,

Ὅπου λαλεῖ ἡ ἀγρῶν μεστὴ ἠδυπετείας.

—ο—

(*) Ἡ δημοσίευσίς ἀρχεῖται τὴν 1 Ἀπριλίου 1860, ἦτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου φυλλαδίου τοῦ δεκάτου πρώτου ἔτους.